

**MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANȚELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI**

**DECIZIA Nr. 11/ 25.03. 2008
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. „C” S.R.L,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului sub nr./1303.2008**

I. Prin contestația formulată S.C. „C” S.R.L cu sediul în, str., Bl. ..., Sc..., ..., Ap., jud. contesta adresa nr. prin care AFP i-a respins cererea de restituire a taxei speciale pentru autoturisme în sumă de „Tpi” lei plătită cu O.P. nr. /10.05.2007 cu titlu de taxă de prima înmatriculare a autovehiculului marca DAF ... achiziționat la data de 25.04.2007, cu nr de identificare „.....87”.

Pentru a finaliza procedura înmatriculării, societatea a fost obligată la plata taxei speciale de prima înmatriculare pentru autoturisme și autovehicule, reglementată de art. 214¹ din Codul fiscal.

Aceasta taxa a fost plătită la Trezoreria din cadrul AFP cu O.P. nr./13.12.2007.

Contestatoarea consideră că nu datorează această taxă specială pentru înmatricularea autovehiculului care are deja o vechime de 7 ani la momentul înmatriculării, întrucât taxa este lipsită de temei legal. Actul normativ care reglementează aceasta taxă intră în contradicție cu prevederile art. 90 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene.

De asemenea arată că prevederile din tratatele comunitare au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne cu atât mai mult cu cât prin Legea nr. 157/2005 de ratificare a Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, statul nostru și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale Comunității.

In consecință, organele fiscale nu trebuiau să aplice prevederile art. 214¹ din Codul fiscal ci art. 90 din Tratatul CE, norma cu rang superior pe care Codul fiscal nu o poate încălca.

Consideră ca regimul stabilit de art. 214¹ din Codul fiscal instituie o discriminare a produselor importate dintr-un stat membru al Comunității Europene și produsele similare aflate deja pe piața națională deoarece art. 90 par.1 din Tratat stipulează „, nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”,

discriminare care este evidentă și prin faptul că taxa specială este percepță asupra automobilelor second hand provenind din alte state membre în care au fost anterior înmatriculate.

Pentru aceste motive consideră că nu datorează taxa specială și solicită să emitem o decizie în sensul celor enumerate anterior.

II. Taxa specială de prima înmatriculare a fost calculată în conformitate cu prevederile art. 214¹, 214², 214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit cărora taxa specială se plătește cu ocazia primei înmatriculări în România iar răspunderea privind suma de plată aferentă taxei speciale revine plătitorului.

III. Având în vedere susținerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, invocate de catre contestator, se rețin urmatoarele:

III. Având în vedere susținerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, invocate de catre contestator, se rețin urmatoarele:

Prin cauza supusă soluționării, D.G.F.P. este investită să se pronunțe dacă poate proceda la soluționarea pe fond a contestatiei, în condițiile în care aceasta vizează adresa AFP nr. /07.02.2008 prin care societății contestatoare i se aduce la cunoștință faptul că nu i se poate restituî taxa de primă înmatriculare achitată la Trezoreria cu OP nr. /10.05.2007, care nu este un act administrativ fiscal.

În fapt, prin contestația înregistrată la D.G.F.P. sub nr. din 13.03.2008, societatea se îndreptă împotriva refuzului de restituire a taxei de primă înmatriculare formulat de AFP prin adresa nr. /07.02.2007.

- S.C. „C” SRL a achiziționat autovehiculul marca , cu nr de identificare „.....87”, număr carte de identitate F 4..... de la furnizorul bv, In..... 79, Olanda

- pentru utilizarea autovehiculului pe teritoriul Romaniei, acesta trebuia înmatriculat aşa cum prevede art. 11 din OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice:

“(1) Proprietarii de vehicule sau deținătorii mandatați ai acestora sunt obligați să le înmatriculeze sau să le înregistreze, după caz, înainte de a le pune în circulație, conform prevederilor legale.”

- pentru finalizarea procedurii de înmatriculare petenta a fost obligată să achite taxa specială de prima înmatriculare pentru autoturisme și autovehicule, la Trezoreria în sumă de lei.

- SC „C” SRL, la data de 10.05.2007 achită la Trezoreria, cu O.P. nr. 1 taxa de primă înmatriculare, pentru un autovehicul marca DAF, serie şasiu „.....87”, serie carte identitate nr. F494.....

Taxa specială de primă înmatriculare a fost stabilită avându-se în vedere prevederile art. 214¹, 214², 214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizată, coroborate cu HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003.

In drept, art. 85, art. 86 alin. (1) și (6), art. 87, respectiv art. 209 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevăd urmatoarele:

Art. 85 - "(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);*
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri (...)".*

Art. 86 - "(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifică baza de impunere. (...)

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriei constituie și înștiințare de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată."

Art. 87 - "Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevazute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxa, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și quantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă".

Art. 209 - "(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesoriile acestora, al căror quantum este sub 10 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3) ".

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 5.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizează:

"Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevazute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevazute expres și limitativ de lege."

Față de cadrul normativ sus-citat se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc printr-o decizie de impunere, fie printr-o declaratie fiscală a contribuabilului, asimilată unei decizii de impunere sub rezerva unei verificări ulterioare, fie de o decizie de impunere emisă în baza raportului de inspectie fiscală.

Astfel, numai decizia de impunere este actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat, deoarece numai aceasta creează o situație juridică nouă prin stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina contestatorului, adresa emisă de AFP în soluționarea cererii de restituire a taxei de primă înmatriculare nu creează o situație juridică nouă, nu are natură juridică de act administrativ fiscal și nu este susceptibilă de a fi contestată.

Având în vedere și prevederile art. 213 alin.(5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se specifică: "Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra exceptiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei", rezultă ca organul de soluționare a contestației nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, întrucât adresa de

răspuns de la AFP prin care se refuză restituirea taxei de prima înmatriculare nu este un act administrativ care să poată fi contestat.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 85, art. 86 alin. (1) și (6), art. 87, art., art. 209 alin. (1), art..213 alin.(5), art. 216(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 5.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 se

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă contestația formulată de SC „C” SRL pentru suma de lei reprezentând taxa specială auto la prima înmatriculare achitată cu O.P. nr./10.05.2007 la Trezoreria

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul

**DIRECTOR EXECUTIV,
ec. MIHĂITĂ PANTIRU**